

RÖSTER OCH NAMN FÖR KVINNLIG RÖSTRÄTT

Rösträtt och demokrati, lika självklart som tak över huvudet eller rinnande vatten? Inte alls.

Denna höst 2021 är det hundra år sedan kvinnor fick rösträtt i Sverige. Rösträtten blev allmän, den blev lika för män och för kvinnor. Innan dess fanns regler för inkomst och förmögenhet som hindrade stora grupper från att rösta. Som kvinnor och arbetare.

Kvinnorna, halva befolkningen, kunde delta i ett riksdagsval första gången i september 1921. Efter utdragen och enveten kamp kunde de gå till valurnorna. Sist av alla länder i Norden.

Den stora striden för kvinnans rösträtt fördes av LKPR, Landsföreningen för kvinnans politiska rösträtt. I Bollnäs var den mycket aktiv, höll möten, samlade namn, agiterade. I den stora namninsamlingen för kvinnlig rösträtt 1913 samlade Bollnäs in 1645 namn. Ljusnan publicerade LKPR:s artikelserier och tre av föreningens medlemmar blev invalda i pensionsnämnden.

Den 23 maj 1917, detta revolutionsår i Europa, höll Bollnäs moderata kvinnoförening ett möte och diskuterade »kvinnan om den politiska rösträtten«. Efter föredrag av Edith Kindvall från Stockholm uttalade sig föreningen och fann att de »inte kräva rösträtt men vilja heller ej motsätta oss den – ifall högern anser sig böra föra fram frågan«.

Citatet visar på spänningarna i rösträttskampen. Högerpartiet motsatte sig kvinnans rösträtt i det längsta. Högerkvinnorna deltog i rösträttsarbetet men här blev frågan tydligen omöjlig att hantera p.g.a. partiets motstånd. Landet skulle gå under om kvinnor fick rätten att rösta, så hette det från de hårdaste motståndarna. Men två år senare beslutade riksdagen om kvinnlig rösträtt. Och landet gick inte under.

DEN LÅNGA KAMPEN —

en serie om när kvinnor erövrade rösträtt 1921.

*Texter och pedagogik om vad som hände
på olika platser i Gävleborg.*

*Läs mer på www.arkivgavleborg.se
www.halsinglandsmuseum.se*